

Младежский единъ и гордъ гласъ отговори:

« Полкътъ на Царицата!

— Добръ дошли, господари. Пжтувате по хладното, като умнытъ чловѣцы.

— Ный ще сторимъ поумно като очистимъ въ пжтуваньето си пжтищата отъ сичкитъ разбойници като наченемъ отъ тебе, господине гостиннико.

— Избродихъ ма », рече си капетанинтъ, убѣденъ че бѣ невъзможно вече да остане незнаенъ.

« Слъзъ бърже, рече тихо на настойника си Карала и пригрови нѣщата ни за да са измъкнемъ тосъ часть, ный двама, прѣзъ малкитъ тайны врата, а другитъ нека правѣтъ каквото можтъ. »

И като са обърнѣ наченѣ преговоръ съ младыя офицеринъ.

« Струва ми са, г-не, че сте излѣганы. Ще са увѣрите ако въсприемите съ чловѣцитъ си да ставете гости въ кжщата ми.

— Твоеото гостеприемство са плаща много скжпо, отговори офицеринътъ. Трѣба найнапрѣдъ да ми кажите: дѣ е вчерашныйтъ ви гостянинъ берберьтъ Гонгарельо?

— Глѣдай! повтори съ нисѣкъ гласъ Карнезо, вѣчно този Мавръ!

— Тозъ пжтъ може бы имашъ право. » Послѣ като си усили гласа и са обърнѣ къмъ офицерина:

— Незнаяхъ, рече иронически, че берберьтъ ви е былъ прѣятель.

— Стига, отвори тосъ часть; вый сте мои плѣнницы.

— Да, отвори, извика единъ сотникъ, ако ли не . . . макаръ че началникътъ ни Фернандо д'Алвайда, офицеринъ отъ полка на Царицата, нема обичай да има расправа съ злодѣйцы като васъ, но оставя тѣзи грижи на светото братство ⁽¹⁾; отвори, думамъ ти;

⁽¹⁾ Санта-Хермандадъ. Видѣ братство, съставено въ Италия и особенно въ Навара отъ народа около XV и началото на XVI вѣкъ. То имаше длъжностъ да гони разбойницитъ и убийцитъ. Отпослѣ, като са потвърди отъ царя, то дѣйствуваше като высша полиція и особно дираще разбойницитъ и злодѣйцитъ.